

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci

žalobce: J. T. K., státní příslušnost Demokratická republika Kongo,
zastoupen Organizací pro pomoc uprchlíkům, z. s., sídlem 190 00
Praha 9, Kovářská 4

proti

žalovanému: Ministerstvo vnitra ČR,
sídlím 170 34 Praha 7, Nad Štolou 3,
o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17.1.2018 č. j. OAM-712/ZA-ZA11-K01-2017

takto:

I. Žaloba se **zamítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se včas podanou žalobou domáhal přezkoumání v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného ze dne 17.1.2018, jímž žalovaný rozhodl, že žádost o udělení mezinárodní ochrany je nepřípustná podle § 10a odst. 1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů a řízení o udělení mezinárodní ochrany podle § 25 písm. i) zákona o azylu zastavil.
2. Žalobce namítal, že správní orgán pochybil, neboť řádně nezjistil skutkový stav a nepřihlédl ke všem rozhodným skutkovým okolnostem a v důsledku toho nesprávně aplikoval § 25 písm. i) zákona o azylu ve spojení s § 10a písm. e) téhož zákona. Nedostatečné zjištění skutkového stavu žalovaným je výsledkem toho, že si žalovaný neobstaral dostatečné množství podkladů pro vydání rozhodnutí a kromě toho s žalobcem neprovedl pohovor. Žalobce uvedl, že od jeho první žádosti o mezinárodní ochranu (zejména v letech 2016 a 2017) došlo v zemi jeho původu k podstatné změně okolností vztahujících se k jeho pronásledování z důvodů uvedených v § 12 zákona o azylu a k hrozbě vážné újmy podle § 14a téhož zákona, v důsledku kterých se je možné domnívat, že by byl vystaven pronásledování nebo mu hrozila vážná újma. Ke zhoršení situace v zemi původu došlo v důsledku aktuálně bezprostředně hrozícího nebezpečí občanské války nebo jiných vnitřních nepokojů v Demokratické republice Kongo, a to jako následek pokusu o nedemokratické setrvání současného prezidenta Josepha Kabilu v úřadě prezidenta. Podle zprávy Organizace spojených národů, zohledňující i širší spektrum vývoje v Demokratické republice Kongo, došlo během roku 2016 k velkému nárůstu násilí proti protestujícím ze strany státních orgánů. Státní orgány byly shledány zodpovědnými za téměř 64 % všech zaznamenaných porušení lidských práv v roce 2016. Zbýlých 36 % je přičítáno ozbrojeným skupinám. Rovněž novější zprávy mluví o nadměrném používání síly ozbrojenými složkami při potlačování demonstrací, porušování práva na svobodu projevu a sdružování a pokojného shromažďování nebo nedostatečné ochrany civilistů v rámci probíhajícího ozbrojeného konfliktu. V průběhu roku 2017 a začátku roku 2018 se v městě Kinshasa odehrálo několik demonstrací, které byly násilně potlačeny ozbrojenými složkami. Kvůli uvedené bezpečnostní situaci má žalobce důvodné obavy z návratu do země původu, neboť je zřejmé, že tam dochází k masovému pronásledování lidí za projevy nebo zastávání určitých politických názorů. Žalobce vyslovil domněnku, že situace v místě jeho posledního bydliště v Kinshase je natolik znepokojivá, že v případě návratu by mu bylo fakticky upíráno právo svobodně projevit své politické názory a postoje, zejména prostřednictvím účasti na demonstracích a jiných protestních shromážděních. Jedná se přitom o odlišnou situaci, než za jaké žádal o mezinárodní ochranu v roce 2014. Bylo proto namístě posoudit jeho žádost o mezinárodní ochranu meritorně.
3. Žalovaný v písemném vyjádření navrhl zamítnutí žaloby. Předně odkázal na závěry Nejvyššího správního soudu v rozsudcích 9 Azs 5/2009-65, 3 Azs 6/2011-96, z nichž citoval. Dále uvedl, že žalobci v souladu se zákonem bylo umožněno sdělit důvody žádosti o udělení mezinárodní ochrany do protokolu – poskytnutí údajů k žádosti o mezinárodní ochranu za účasti tlumočníka. Žalobce opětovně sdělil skutečnosti, které

přednesl v první žádosti o mezinárodní ochranu. Jeho právo být opakovaně vyslechnut, nebylo v řízení porušeno, neboť měl možnost vyjádřit se a rozvést důvody své žádosti, jak plyne z jeho vyjádření na č. 1. 19 až 22 spisového materiálu. Rovněž předložil materiály a vyjádřil se k podkladům před vydáním rozhodnutí. Žalovaný shromáždil dostatek podkladů, informací o zemi původu a neměl povinnost provádět pohovor ve smyslu § 23 odst. 1 zákona o azylu, neboť měl za to, že o zjištěném stavu věci nejsou důvodné pochybnosti. Tvzení žalobce, že se žalovaný nesnažil zjistit skutkový stav věci, je proto v rozporu se skutečnostmi vyplývajícími ze spisu. Důvody současné žádosti o udělení mezinárodní ochrany posoudil a následně provedl srovnání s tvrzeními žalobce, která učinil v rámci předchozího správního řízení ve věci mezinárodní ochrany a porovnal je s informacemi o zemi původu a dospěl k závěru, že žalobce uvádí naprosto stejné důvody žádosti o udělení mezinárodní ochrany, které byly dostatečně zhodnoceny při předchozím řízení a žalobci mezinárodní ochrana, ani doplňková ochrana udělena nebyla. Žalobce neuvedl ke své osobě v nynějším řízení žádné nové okolnosti, které by nasvědčovaly na podstatnou změnu okolností vztahujících se k možnému pronásledování z důvodů uvedených v § 12 zákona o azylu nebo k hrozbě vážné újmy podle § 14a téhož zákona. Žalovaný uzavřel, že po posouzení žalobcova příběhu a informací o zemi původu dospěl k závěru, že tam nedošlo k podstatným změnám, které by mohly mít vliv na případné udělení mezinárodní ochrany. Podklady o zemi původu jsou uvedeny v napadeném rozhodnutí a žalobce měl možnost se s nimi seznámit, jak plyne z protokolu o seznámení se s podklady. Rovněž žalovaný posoudil zprávy, které žalobce sám doložil. Žalovaný vyslovil názor, že jeho závěry jsou dostatečně odůvodněny, mají oporu v materiálech do spisu zařazených a k případu žalobce shromáždil řadu zpráv o zemi původu z různých důvěryhodných zdrojů, které nedokládají takové změny v situaci v Kongu, pro něž by žalobci hrozilo pronásledování či skutečné nebezpečí vážné újmy.

4. Soud o žalobě rozhodl v souladu s ust. § 51 odst. 1 věty druhé zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen s.ř.s.), bez jednání, neboť žalovaný s tímto postupem výslovně souhlasil a žalobce se na výzvu soudu dle § 51 odst. 1 s.ř.s. ve stanovené lhůtě ani ke dni rozhodnutí soudu nevyjádřil.
5. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal podle § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., s.ř.s., v platném znění, v mezích žalobních bodů a po provedeném řízení dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
6. Z obsahu správního spisu vyplývá, že žalobce dne 30.8.2017 podal opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany v České republice. Dne 4.9.2017 poskytl údaje k podané žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Je státním občanem Demokratické republiky Kongo. Nebyl členem žádné politické strany. Je ale vzdáleným sympatizantem politické strany UDPS, přičemž nejprve uvedl, že neví, co tato zkratka znamená, následně sdělil, že si znění celého názvu strany nepamatuje. Ohledně svého politického přesvědčení na dotaz správního orgánu doplnil, že se stranou UDPS sympatizoval kolem prezidentských voleb v roce 2014, dva až třikrát se zúčastnil pochodů, které svolávají příslušníci protestních skupin. Později se opravil a uvedl, že prezidentské volby nebyly v roce 2014, ale v roce 2011 nebo 2012. K dotazu správního orgánu ohledně místa svého posledního bydliště označil adresu ve městě Kinshasa s tím, že tam žil skoro celý svůj život. K důvodům opakované žádosti o mezinárodní ochranu uvedl, že v Demokratické republice Kongo jsou lidé, kteří nesouhlasí

s vládou, manifestují, jsou perzekuováni, mnozí z nich uneseni nebo bez obvinění vězněni, nebo někde nalezeni mrtví. Vrátil-li by se do vlasti, obává se, že by byl uvězněn nebo zabit. V době pobytu ve vlasti pracoval, studoval a vedl normální život. Na doplňující dotaz správního orgánu, proč by měl být uvězněn nebo zabit, odpověděl, že párkrát šel na manifestační pochody, když si policie někoho všimne, chodí pak za ním domů. K němu domů nikdy nepřišli. Stává se také, že na zmíněných manifestačních pochodech policie střílí nebo používá slzný plyn a v tom zmatku nažene účastníky na nějaké místo, odveze je a tito lidé se již nevrátí. Žalobce potvrdil, že o své účasti na pochodech a obavách hovořil rovněž i v rámci řízení o první žádosti o mezinárodní ochranu. V podáních ze dne 26.9.2017 a 3.1.2018 (v rámci vyjádření k podkladům pro vydání rozhodnutí) žalobce dále uvedl, že podle zpráv o zemi původu z různých internetových zdrojů plyne, že v zemi původu došlo ke zhoršení situace a aktuálně hrozí nebezpečí občanské války nebo jiné vnitřní nepokoje a to jako následek pokusu o nedemokratické setrvání současného prezidenta Josepha Kabily v úřadě prezidenta. V Kongu během roku 2016 došlo k velkému nárůstu násilí proti protestujícím ze strany státních orgánů. OSN zaznamenala nárůst obětí státního násilí. Následkem jednoho z nejsmrtelejších zásahů státních orgánů v hlavním městě Kinshasa od 19. do 21.9.2016 bylo usmrceno 66 lidí. Protivládní protesty a vládní reakce se zvrhly v prostředí násilí, trvajícího 3 dny. V důsledku nepřiměřeného použití násilí ze strany státních orgánů byl usmrcen velký počet protestujících. Znepokojení nad nestabilní situací vyjádřila i Rada EU ve zprávě z března 2017. Žalobce k tomu dodal, že jím sdělení informace jsou ve vztahu k němu relevantní, neboť byl v zemi původu před svým odjezdem politicky aktivní a již v té době proti prezidentu Kabilovi vystupoval. Žalobce rovněž vyslovil názor, že podklady shromážděné správním orgánem považuje za nedostatečné k posouzení přijatelnosti jeho žádosti, neboť ty vůbec nevěnují pozornost k zhoršení situace, k níž došlo v důsledku aktuálně bezprostředně hrozícího nebezpečí občanské války a dalších vnitřních nepokojů v Demokratické republice Kongo.

7. Z obsahu správního spisu krajský soud dále zjistil, že jeho součástí je i dokumentace o předchozím správním řízení ve věci první žádosti žalobce o mezinárodní ochranu. Správní řízení bylo vedeno pod č. j. OAM-5/LE-LE21-2014. Žalobce v žádosti o udělení mezinárodní ochrany ze dne 6.1.2014 označil za důvod podání žádosti skutečnost, že se ve vlasti účastnil manifestací na podporu prezidentského kandidáta E. T. V této souvislosti byl zadržen a je hledán současnou vládou. Žalobce rovněž uváděl, že co by sympatizant strany UDPS se měl účastnit demonstrací, přičemž po jedné z nich konané během prezidentské volební kampaně měl být zadržen a několik dnů držen na jemu neznámém místě, odkud se mu podařilo utéci. Tomuto tvrzení správní orgán neuvěřil, neboť žalobce nebyl schopen nejen sdělit, kdy se demonstrací účastnil, nýbrž ani nebyl schopen přesněji popsat jejich průběh a nakonec sdělil, že jeho účast na demonstracích byla v podstatě pouze náhodná. Správní orgán poznamenal, že značné rozpory vykazovaly rovněž i okolnosti jím tvrzeného zadržení a že žalobce svou vlast opustil až celý rok po jím tvrzených potížích, a to legálně, na základě cestovního dokladu a platného víza, kdy odjel studovat do Ruské federace. Správní orgán 11.4.2016 rozhodl o neudělení mezinárodní ochrany. Proti rozhodnutí podal žalobce žalobu ke Krajskému soudu v Hradci Králové, který ji rozsudkem ze dne 28.2.2017 č. j. 43 Az 19/2016-59, který nabyl právní moci 6.3.2017 zamítl. Žalobce

rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové napadl dne 20.3.2017 kasační stížností. Žalobce vzal kasační stížnost zpět a usnesením č. j. 6 Azs 87/2017-45 bylo řízení o kasační stížnosti zastaveno. Usnesení nabylo právní moci 10.8.2017.

8. Žalovaný, jak se podává z odůvodnění napadeného rozhodnutí, konstatoval, že žalobce v aktuální žádosti o udělení mezinárodní ochrany na území České republiky, která je již druhou v pořadí, uvádí naprosto stejné motivy svého odchodu z vlasti a neochoty se do Demokratické republiky Kongo opětovně vrátit, jak uváděl v průběhu správního řízení o první žádosti o udělení mezinárodní ochrany, tj. obavu z uvěznění a zabití ze strany vlády v souvislosti s jím tvrzenou politickou činností. Tyto okolnosti však již podrobně byly posouzeny v rámci předešlého správního řízení o první žádosti o mezinárodní ochranu, přičemž správní orgán shledal žalobcem tvrzenou politickou angažovanost v jeho vlasti na základě jeho rozporné výpovědi za naprosto nevěrohodnou. Žalobce nelze považovat za osobu, která by měla být aktuálně vládnoucímu establishmentu v Demokratické republice Kongo jakkoliv nepohodlnou, neboť žalobce jistě za opozičního aktivistu, jak se snažil před správním orgánem předeštit, považovat nelze.
9. K tvrzení žalobce uplatněného v rámci řízení o druhé žádosti o mezinárodní ochranu, že situace v jeho vlasti se zásadním způsobem změnila a že jeho žádost je nutné posoudit meritorně, žalovaný konstatoval, že k takovému závěru rozhodně nedospěl. Odkázal na informace o Demokratické republice Kongo, z nichž vycházel při svém rozhodování, dle nichž se sice stav lidských práv v zemi původu žalobce během roku 2016 ještě více zhoršil, a to zejména následkem aktivity ozbrojených skupin ve východní části země, které jsou nadále pachatelem většiny případů porušení lidských práv (viz Zpráva o lidských právech a demokracii Ministerstva zahraničních věcí Velké Británie za rok 2016 ze dne 20.7.2017) a v zemi došlo rovněž k politickému násilí a vládním represím, neboť navzdory všeobecnému rozšířenému nesouhlasu a mezinárodnímu odsouzení se prezident Joseph Kabila držel u moci i po vypršení ústavou povoleného druhého volebního období, které skončilo 19.12.2016 (viz Výroční zpráva Human Rights Watch 2017 z 12.1.2017), a v zemi obecně často demonstrují odpůrci prezidenta Kabily, kdy poslední takovou demonstraci 15.11. podle AFP konžské úřady rázně potlačily, načež USA, EU, Kanada a Švýcarsko vyjádřili „znepokojení“ nad stavem svobody projevu a shromažďování ve středoafričtém státě (viz zpráva ČTK z 20.11.2017), nicméně Organizace Freedom House ve zprávě Svoboda ve světě 2017 přiděluje zemi původu žalobce status „nesvobodný“ a zemi hodnotí – ve své sedmistupňové škále – stupněm 7 v oblasti politických práv, což představuje snížení pouze o 1 stupeň oproti stávajícím létům, a stupněm 6 v oblasti občanských svobod, což je hodnocení stejné jako v předcházejících letech. Žalovaný také uvedl, že v zemi neprobíhala občanská válka a ani konflikty s jinou zemí a k nepokojům dochází ve východních provinciích, které bezpečnostní situaci v zemi ovlivňují dlouhodobě (viz Informace OAMP, Demokratická republika Kongo, bezpečnostní a politická situace v zemi, stav: únor 2017), přičemž naprostá většina území je bezpečná (viz Informace MZV ČR č. j. 115648/2017-LPTP ze dne 23.11.2017). Žalovaný podrobil hodnocení i dokumenty a zprávy, na které žalobce poukázal ve vyjádření k podkladům rozhodnutí a učinil závěr, že žádná z těchto zpráv není ve zjevném rozporu s uvedenými předešlými doloženými žalobce, a ani s podklady shromážděnými správním orgánem s tím, že se jedná pouze o zprávy o

obecné situaci v zemi původu žalobce, které se konkrétně k jeho osobě bezprostředně nevztahují a které nijak nedokládají jeho osobní situaci po návratu do vlasti. Rovněž ani z žalobcem doložených dokumentů, ani z podkladů shromážděných správním orgánem nijak nevyplývá jakákoliv zásadní změna oproti předešlému rozhodnutí ve věci např. rozšíření konfliktu na další území nebo na území, kde žalobce dříve žil nebo dokonce na celé území Demokratické republiky Kongo. K argumentaci žalobce, že jím dokládané dokumenty považuje za relevantní vůči své osobě s ohledem na použití nepřiměřené síly vůči demonstrujícím proti současnému vedení země ze strany státních orgánů s tvrzením, že on sám byl před svým odchodem z vlasti v důsledku demonstrací zadržen, správní orgán opětovně poukázal na nevěrohodnost výpovědi žalobce ohledně jím tvrzených politických aktivit, zjištěnou v rámci předešlého správního řízení a uzavřel, že nijak nepopírá neúměrné použití síly policií a dalšími speciálními složkami státu, k nimž v zemi původu žalobce dochází, ovšem tohoto jednání se státní složky dopouštějí vůči demonstrujícím proti prezidentu Kabilovi a politickým oponentům režimu, k nimž žalobce dle závěru správního orgánu vůbec nespadá, a to za situace násilných střetů mezi demonstrujícími a policií, nikoliv tedy za situace všeobecného násilí, které by bylo možné považovat ve vztahu k žalobci za ohrožující, aby bylo nutné v jeho případě znovu vést meritorní řízení o jeho opakované žádosti o mezinárodní ochranu.

10. Podle ust. § 10a odst. 1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů, žádost o udělení mezinárodní ochrany je nepřipustná, podal-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, kterou ministerstvo posoudilo jako nepřipustnou podle § 11a odst. 1.
11. Co se týče výše uvedených skutkových zjištění žalovaného, z žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany, z obsahu správního spisu včetně spisu ve věci předchozí žádosti o mezinárodní ochranu, krajský soud činí na tomto místě závěr, že tato zjištění korespondují s obsahem označených správních spisů a v podrobnostech na ně odkazuje.
12. Po porovnání tvrzení žalobce v rámci řízení o první žádosti o mezinárodní ochranu a jeho tvrzení v posuzované věci soud přisvědčil žalovanému v tom, že žalobcem uváděné důvody jsou naprosto stejné ohledně motivů odchodu žalobce z vlasti a neochoty se do Demokratické republiky Kongo opětovně vrátit, kdy uváděl obavu z uvěznění a zabití ze strany vlády v souvislosti s jím tvrzenou politickou činností, přičemž tyto okolnosti správní orgán již podrobně posoudil v rámci předchozího správního řízení o jeho první žádosti o mezinárodní ochranu a shledal žalobcem tvrzenou politickou angažovanost v jeho vlasti na základě rozporné výpovědi za naprosto nevěrohodnou. Soud souhlasí s názorem žalovaného, že byť žalobce ve správním řízení o druhé žádosti o mezinárodní ochranu tvrdí, že se ve vlasti zúčastnil protestních pochodů, poukázal na to, že žalobce nejprve tvrdil, že se jich zúčastnil asi dvakrát až třikrát, následně uvedl, že to bylo „párkrát“, dobu, kdy k těmto událostem došlo opět nebyl schopen nijak upřesnit a především se vůbec nezmněl o tom, že by byl ve své vlasti po dobu několika dnů zadržován, jak tvrdil v žádosti předešlé a v souvislosti s údajným útekem z vězení spojoval skutečnost, že i nadále je státními orgány své země hledán. Soud souhlasí se závěrem žalovaného, že na základě všech tvrzení žalobce uváděných jím v rámci obou řízení, nelze žalobce považovat za osobu, která by byla vládnoucímu režimu v Demokratické republice Kongo jakkoliv

nepohodlnou. Soud také sdílí názor žalovaného, že z informací o zemi původu, které mu posloužily jako podklady pro vydání rozhodnutí, nevyplynula žádná změna okolností, ke které by byl žalovaný z úřední povinnosti vázán přihlédnout s ohledem na uváděné odůvodnění žádosti. Na tomto místě soud činí závěr, že žalovaný zjistil skutkový stav dostatečně, za tím účelem si opatřil dostatek podkladů, umožnil žalobci uvést veškeré důvody, které jej vedly k podání opakované žádosti, při poskytnutí údajů k žádosti, při seznámení s podklady v rámci stanovené lhůty k písemnému vyjádření a shromáždil rovněž aktuální zprávy o zemi původu. Všechny získané podklady žalovaný v napadeném rozhodnutí zohlednil a z odůvodnění je zřejmé, z čeho žalovaný vycházel, jakými úvahami se řídil při posuzování opatřených podkladů pro vydání rozhodnutí a k jakým závěrům takto dospěl. Soud souhlasí se závěrem žalovaného, že v posuzované věci nebyly zjištěny žádné nové skutečnosti ve smyslu zákona o azylu, které by odůvodňovaly opětovné hodnocení žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany a jeho obav z návratu do země původu a která by si vyžadovala nutnost vydání nového meritorního rozhodnutí v jeho věci. Ve věci byly naplněny zákonné podmínky stanovené ust. § 10a písm. e) zákona o azylu, neboť žalobce neuvedl a ani žalovaný nezjistil, jak výše uvedeno, ve vztahu k situaci v zemi původu, žádnou novou skutečnost, která by mohla zakládat opodstatněnost nové žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Žádost o udělení mezinárodní ochrany podaná žalobcem na území ČR byla tak správně shledána nepřipustnou. Za daného stavu pak dle ust. § 25 písm. i) zákona o azylu bylo řízení zastaveno.

13. Nedůvodnou soud shledává i námitku žalobce, že s ním nebyl proveden pohovor. Z ust. § 23 odst. 2 písm. b) zákona o azylu se pohovor neprovádí, byla-li podána opakovaná žádost o udělení mezinárodní ochrany (jako je tomu v daném případě); v takovém případě ministerstvo umožní sdělit důvody žádosti o udělení mezinárodní ochrany písemně nebo jiným vhodným způsobem. Z obsahu spisu je zřejmé, že takto žalovaný postupoval, žalobci umožnil sdělit důvody žádosti o udělení mezinárodní ochrany písemně, čehož žalobce využil, jak vyplývá z výše citovaného obsahu správního spisu, konkrétně z poskytnutí údajů k podané žádosti dne 4.9.2017 a z podání žalobce ze dne 26.9.2017 a 3.1.2018.
14. Krajský soud žalobu jako nedůvodnou v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.
15. Podle § 60 odst. 1 s.ř.s. soud žádnému z účastníků nepřiznal právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce ve věci úspěch neměl a žalovanému prokazatelně žádné náklady v souvislosti s tímto řízením nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 29.05.2018

Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně